

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FLOPPY

komische thriller in drie korte bedrijven

door

Ronnie de Reese & Roger Provoost

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr.2442

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1998/220/8
ISBN 90-385-0555-8

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Ronnie de Reese & Roger Provoost

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames - 4 heren)

JAN : bediende

AN : bediende (sexy), verloofd met Karel maar heeft toch een oogje op Jan.

SARAH : bediende en vriendin van An

MIKE : veiligheidsagent en vriend van Sarah

PIETRO : louche figuur; tusesnpersoon maffia

BEN : speurder

DECOR

De begrippen rechts en links worden gebruikt met dien verstande dat men van op de scène in de zaal kijkt.

Kantoorruimte met drie bureaus en drie stoelen. Ze staan wat geschrinkt opgesteld. Het bureau van Jan staat vooraan rechts, deze van An in het midden en het bureau van Sarah links voor. Bij Jan staat een computer + afroller voor plaklint. Op alle bureaus staat een telefoon. Op het bureau van Sarah staat er één met druktoetsen. Een kast met dossiers staat achter rechts met daarnaast een papiermand. In het midden achter is een deur die toegang geeft naar het bureel van de directeur. Andere deuren: één rechts en één links. Deze deuren geven toegang naar gangen en andere delen van het kantoorgebouw.

KORTE INHOUD

Jan, een knappe computerspecialist is verslaafd aan het gokken. Hij komt daarbij in grote moeilijkheden met de maffia. Die stellen hem voor de keuze: cash betalen of het computerprogramma van de gerechtelijke diensten te kraken. In feite heeft hij weinig keuze en wanneer hij toch in het programma van deze diensten geraakt, slaat hij de voornaamste gegevens op op een floppy. Door zijn onachtzaamheid en het toeval wordt de floppy verwisseld met een geschenk dat An van haar verloofde heeft gekregen. Wanneer de maffia merkt dat zij in het ootje zijn genomen zinnen zij op wraak. Jan kan hen overtuigen dat de schuld niet bij hem ligt. De jacht op het kleine schijfje wordt dan geopend.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek open gaat zit Jan al duchtig te "computeren". Hij is zo geconcentreerd met zijn werk bezig dat hij zijn collega's An en Sarah niet ziet binnenkomen. Als ze hem aanspreken, schrikt hij op)

SARAH : Wel Jan, ben je goede punten aan het verzamelen of doe je een extra inspanning voor de baas? *(tot An)* Zijn wij te laat of is hij zo vroeg?

JAN : Zeg eerst: schrik niet. *(sluit zijn werk af en steekt de diskette in zijn jaszak)* Is het al zo laat?

AN : Denk jij altijd dat wij te laat komen?

JAN : Dat wil ik niet zeggen. *(wrijft in zijn ogen)*

AN : *(buigt naar hem)* Maar Jan, je ogen zijn bloedrood! Ben je gisteravond doorgezakt met je vrienden? Je lijkt op een vis die al veertien dagen op het droge ligt! Of zou je... *(Jan knikt)* Maar ben je nu helemaal bedonderd?

SARAH : Waarover hebben jullie het?

AN : Deze kerel heeft hier de hele nacht achter zijn computer gezeten!

SARAH : Ben je gek?

AN : Waarom deed je dat, Jan? Wil je echt dat je bevorderd wordt? Of wil je ons in een slecht daglicht stellen?

JAN : Jullie begrijpen dat toch niet. *(telefoon; neemt op; An en Sarah zitten ondertussen aan hun bureau, halen nagelvijltje en nagellak uit hun handtassen)* Met Jan... ja meneer de directeur... ik ben juist binnengekomen. *(reactie van de anderen)* Dat doe ik onmiddellijk! *(hoorn neer; begint te werken)*

AN : Jan! *(imiteert)* Ik ben juist binnengekomen... schijnheilige! gaard!

JAN : An, laat mij met rust, wil je?

SARAH : Oei, oei, het wordt best weer een fijne dag vandaag. *(Tot An terwijl zij haar nagels verder vijlt)* Hij zou beter aan trouwen denken in plaats van aan zijn werk.

AN : Ja, dan zou hij niet de hele nacht achter zijn computer blijven zitten. *(Lacht en gaat verleidelijk naar Jan, gaat achter hem staan en laat haar handen langs zijn nek)*

naar voor glijden) Ik zorgde er voor dat hij niet heel de nacht op het bureel zou blijven.

JAN : (*Kan An niet uitstaan; schudt haar af*) Laat mij gerust! Hebben jullie bijna gedaan met dat geklets? Ik heb werk! (*werkt verder*)

SARAH : Wat ben jij een droogstoppel, zeg. An, laat hem, hij kan daar niet tegen. Hij heeft teveel kriebels!

AN : Of te weinig, wil je zeggen. Enfin, best dat ik beter met Karel overweg kan. (*Haalt pakje uit haar handtas; tot Sarah*) Kijk eens wat een mooi pakje ik kreeg.

SARAH : De verpakking oogt wel leuk, maar ik heb het raden naar wat er in zit. Als dat zo mooi is als de verpakking, ja dan... dan is het prachtig.

AN : Jouw Mike doet dat niet, hé, daarentegen mijn Karel... (*Gaat naar Sarah en fluistert iets in haar oor*)

SARAH : Is dat echt? Nu ben ik echt nieuwsgierig geworden... maar... je neemt mij beet, hé? Waarom breng je dat dan mee naar hier? Toch niet om Jan te verleiden?

AN : Daar is geen verleiden aan, maar je weet nooit hoe een koe een haas vangt. Wie weet... moest hij zijn computer uit zijn hoofd kunnen zetten... (*haar telefoon rinkelt*) Met An... dag meneer de directeur... natuurlijk ben ik hier al... direct meneer de directeur... (*Legt haar pakje op haar bureau; neemt schrijfgierief en een blocnote mee naar achter; Jan doet haar geluidloos na*) Kom dat tegen, we kunnen nog niet eens op ons gemak onze nagels soigneren. Nu moet ik onze knorrepot wat gaan oppeppen. Oh, ik mag mijn dictafoontje niet vergeten... (*neemt het mee*)

JAN : (*tot Sarah*) Wat die Karel in haar zit... zo'n opgetut schepsel. Ze denkt echt dat ze iedere vent rond haar vinger kan draaien, maar bij mij lukt dat dus niet!

SARAH : Let op je woorden! Geen kwaad woord over mijn vriendin, verstaan! In de grond is zij niet slecht.

JAN : (*met neerwaartse duimbeweging*) Inderdaad, in de grond.

SARAH : Jan, men zegt dat mannen stekeblind zijn. Maar jij bent nog veel erger!

JAN : Je weet niet wat je vertelt. Ik ben wie ik ben, zo simpel is dat en als ik stekeblind ben, dan kan het niet veel erger zijn, niet?

SARAH : Dat is een manier van spreken. (*gaat naar hem*)

JAN : Als het om mij te kriebelen is blijf dan maar rustig zitten.

SARAH : Doe niet zo stom. An heeft een boontje voor je. Daarom handelt ze zo.

JAN : Vertel geen larie. Ze is toch met Karel verloofd.

SARAH : An is ook maar een mens. Ze is niet van steen. Als jij niet bijt, dan zoekt zij haar toevlucht bij Karel.

JAN : Bijten? Ik? En dan een klap tegen mijn oren krijgen, zeker? Ik heb nog nooit iemand gebeten en ik ben ook niet van plan om dat ooit te doen!

SARAH : Doe jij dat opzettelijk of ben jij zo naïef? Je ben niet alleen blind, maar nog dom erbij! *(Gaat terug naar haar plaats)*

JAN : *(tot zichzelf)* Waarmee ben ik opgescheept?

MIKE : *(In uniform van een veiligheidsagent met badge; op van links; steekt eerst zijn hoofd behoedzaam door de deur en komt dan binnen; naar Sarah)* Dag schat. *(geeft haar een kus)* Dag meneer Jan. Je hebt vanacht nogal gewerkt. Ik schrok mij een hoedje toen ik vannacht mijn ronde deed... *(tot Sarah)* Ik dacht dat er inbrekers waren. *(Tot Jan; met beweging van duim en wijsvinger)* Heb je centen nodig? Of wil je aan genoeg overuren komen? Je hebt toch geen trouwplannen? *(lacht)*

JAN : Wat zijn jullie toch bezorgd of nieuwsgierig! Het is noch het ene noch het andere. Gisteren viel plots de elektriciteit voor een moment uit en daardoor zijn heel wat bestanden uitgewist. Ik was door een onoplettendheid vergeten de "saver" aan te zetten en omdat ze van zeer groot belang waren heb ik de hele nacht doorgewerkt om alles weer in orde te krijgen.

MIKE : Zo'n werklust zou onze "knorrepot" *(richting directie)* wat meer moeten appreciëren *(Gaat bij Jan op het scherm kijken)* Aha, ook in "Windows 95" *(regietip: benaming kan aangepast worden)* bezig? Ja, dat is ook een kolfje naar mijn hand. Ik heb er thuis ook een staan en als ik daar aan begin...

SARAH : Dan vergeet hij mij zelfs! Zeg Mike, ben je voor mij gekomen of voor Jan?

MIKE : *(Eerst tot Jan dan tot Sarah)* Vrouwen, hé. Maar voor jou natuurlijk mijn appeltaartje. Mijn shift is hier bijna gedaan en... tiens, waar is An?

SARAH : *(humeurig)* Zij is bij de knorrepot en ik zit hier... alleen!

MIKE : Maar appeltaartje, ik weet dat we elkaar niet veel kunnen zien omdat hij *(hoofdbeweging richting directie)* de uren heeft veranderd. Maar je weet toch dat... *(gaat naar haar toe en fluistert haar iets in het oor)*

JAN : Als jullie willen dan verdwijn ik wel eventjes naar het toilet.

MIKE : Niet nodig meneer Jan, ik fluisterde alleen maar...

SARAH : Zwijg Mike!

AN : *(op van achter)* Ah, die Mike... en hoe gaat het ermee?

MIKE : Niet goed.

AN : Wat scheelt er aan?

MIKE : Ik mag van Sarah niets meer zeggen!

AN : Zit de kat in de klok?

MIKE : *(schiet in een lach)* Helemaal niet, het was maar een grapje.

SARAH : An haar Karel denkt tenminste aan haar. *(Gaat naar het bureau van An, neemt het pakje en maakt het open; plooit het veel te grote stuk papier netjes op en gooit het in de papiermand; haalt uit het doosje een body)* Kijk eens, wat denk je daar van? Geen goesting?

MIKE : *(lachend)* Altijd, maar niet hier.

SARAH : Oh jij! Met jou valt ook niet te praten. Zou je geloven dat het mij ook past? *(Houdt de body voor haar)*

AN : Moet je nu eens kijken, mijn mooie pakje...

SARAH : Kom, kom, alsof dat jij het hier niet zou opengedaan hebben. Je bent even nieuwsgierig als ik. Waarom bracht je het dan mee? Trouwens, wanneer kreeg jij het van Karel?

AN : *(Neemt de body en stop hem in het doosje; legt het op haar bureau)* Deze morgen toen hij mij hier afzette.

SARAH : Zo maar? Daar zit iets achter. Een man doet dat niet zonder reden!

AN : Hij heeft niets gezegd.

MIKE : *(kijkt op uurwerk)* Mijn werk zit er op. Dag mensen... dag schat, ik kruip nu vlug in mijn kooi. *(Kusje aan Sarah; af naar links)*

AN : *(tot Sarah)* Heb je hem zo afgericht dat hij in een kooi kruipt?

SARAH : *(lachend)* Natuurlijk, daardoor komt het dat hij zo mooi fluit. Ik begin nu ook maar aan mijn werk want mijn nagels zijn droog.

AN : Dat zal wel moeten en ik ben ook zoet met wat ik daarnet gekregen heb.

(Allen werken verder in stilte. Jan kijkt tersluiks naar de anderen, haalt floppy uit zijn jaszak stopt deze in de computer en begint daar aan te werken. Telefoon bij Jan)

JAN : Met Jan... dat is al klaar, meneer. Je kunt dat nu via het netwerk opvragen... Ja natuurlijk maak ik dat programmaatje om de belastingen uit te rekenen... Neen, neen, het zwart geld breng ik er niet in... Is het dringend?... Vanavond is goed. Ja, ja, dat komt in orde, dag meneer.

AN : Jouw capaciteiten zou je toch anders kunnen gebruiken, hé Jan? Stel je voor, jij moet er nu voor zorgen dat zijn vrouw die een hotel openhoudt, zal kunnen aantonen dat zij verlies maakt en dat haar man zijn geld in de zaak moet pompen. Daarenboven zal hij kunnen profiteren van het feit dat hij daardoor niet genoeg verdient en kan hij op die manier een studiebeurs voor zijn kinderen afdingen!

JAN : Dat maakt allemaal mijn rekening niet! Ik werk voor hem en dat is alles! Ik bemoei mij niet met andermans zaken! *(Kijkt op zijn uurwerk)* En moesten jullie het nog niet weten, het is "break"... voor wie gewerkt heeft, dus... voor mij!

SARAH : Wablief, nu al? Jan, mag ik je er op wijzen dat wij ook al gewerkt hebben! *(toont haar nagels)* Kijk eens wat ik al gedaan heb en An is al naar de baas geweest, dus,... die "break" is ook voor ons! Het is merkwaardig hoe vlug die tijd voorbij vliegt als je aan het werken bent. *(staat op)* Kom je mee, An?

AN : Natuurlijk! *(Beiden gaan naar rechterdeur)* Jan, kom je niet? Je hebt het verdiend. Je bent zo bleek dat je het doodduwen niet meer waard bent!

JAN : Gaan jullie maar, ik kom direct. *(beide dames af)* Oef, ik dacht dat ze nooit zouden opstappen!

PIETRO : *(Opvallend gekleed met kaphoed en mooi kostuum - kan vervangen worden door een lange regenmantel - Italiaans type met snorretje en zwarte bakkebaarden; met grootse gebaren - spreekt met een opvallend accent: de "g" wordt uitgesproken als een "gue"; gebroken Nederlands - op van links - NOOT: de Italiaanse woorden zijn fonetisch geschreven)* Ah, bon jorno, mi amigo... en 't is gij hebt de keus al gemaakt?

JAN : *(ongerust; staat vlug op en luistert aan alle deuren)* Ben jij nu helemaal betoeterd om

hier zomaar binnen te vallen! Had iemand je gezien dan was alles om zeep geweest!

PIETRO : Mi amigo... 't is gij moet kalmpjes blijf... Don Pedro heeft gezegd... de Jan geen keus... 't is gij maakt de Jan... *(doet gebaar van kopje kleiner)* Of gij hebt natuurlijk de andere mogelijkheid... 't Is gij geeft subito presto de miljoen aan de Don Pedro en 't is gij zijt pico bello!

JAN : Wat? Een miljoen? Maar het was maar achthonderdduizend.

PIETRO : De interesten, mi amigo... het leven is mucho duurder geworden.

JAN : Tweehonderdduizend frank op veertien dagen tijd... van woekerinteresten gesproken.

PIETRO : Mi amigo, 't is gij maar niet moet spelen zonder geld op de roulette van Don Pedro! Gij zijt een beetje stubido geweest. Gij hebt ondertekend een briefje...

JAN : Zeg tegen je baas dat hij een gangster is.

PIETRO : *(met gebaar naar binnenzak)* Silencio! Capito? Don Pedro heeft toch één ander voorstel gedaan?

JAN : Ja. Maar denkt hij dat het zo gemakkelijk is om de bestanden van de gerechtelijke diensten te kraken? Ik heb hier de hele nacht aan gewerkt.

PIETRO : Finito?

JAN : Niets finito. Had jij mij nu niet gestoord, dan was het misschien af geweest. Ik kan hier maar aan werken als er niemand is, capito?

PIETRO : Si, mi amigo. Ik wacht op één telefoon en dan ik kom subito presto! Salut mi amigo... *(af naar links)*

JAN : *(gaat vertwijfeld zitten)* In welk wespennest ben ik hier terechtgekomen? Ik heb mijn lesje geleerd. Mij zien ze niet meer aan een speeltafel! *(werkt verder)* Gelukkig ben ik bijna klaar... *(na een tijdje)* Zo! Klaar is Kees! *(Haalt floppy uit de computer en steekt ze in de lucht)* Eén miljoen! Waar kan ik dat nu verstoppen zonder dat men ziet dat het een floppy is? *(Rommelt wat in een lade; haalt een doosje boven van hetzelfde formaat als van de body; knipt wat geschenkpapier uit de papiermand en gooit de rest opgeplooid terug; pakt het doosje in; maakt gebruik van het plaklint; gaat met het pakje naar de kast; telefoon bij An; legt het geschenkje op de kast en neemt de hoorn op)* Met Jan... neen, u bent niet verkeerd verbonden... An is er momenteel niet... ze is in het cafetaria... ja, blijft u aan de lijn, ik haal haar onmiddellijk. *(Af naar rechts. Scène blijft even leeg)*

AN : *(op van rechts; neemt de hoorn)* Oh, dag Karel, dat is lief van je dat je me belt. Nogmaals bedankt voor het geschenkje, wil je dat ik het deze avond... *(toon verandert; ongeloof)* Wablief? Karel, je vertelt toch geen grapje? Neen Karel daar kan ik niet tegen... Waarom?... Maar Karel als ik eens naar iemand anders lach dan moet jij daar niets achter zoeken... Wat Jan? Maar Jan heeft zoveel interesse in mij als een koe in een trein... Maar Karel je bent jaloers...en dat geschenkje dan... Als afscheidsgeschenk... ha ha, je denkt dan dat ik aan je zal denken... *(wordt stilaan kwaad)* Heb jij een barst in je hoofd? Wel dan draag ik dat ook niet! *(telefoon dicht)* En nu nog mooier... die geeft een geschenkje om het af te maken! Maar als hij nu denkt dat ik dat ding zal dragen... *(Neemt body en gooit het in de papiermand)* ... of wacht eens... *(Neemt de body er terug uit met het geschenkpapier; pakt het in en op zoek naar plaklint pakt ze het verder in op het bureau van Jan; telefoon bij Jan; neemt op)* Met An... hallo... hallo? Sì, sì, Italiano... no, no... por favore... Jan... subito presto... *(laat haar pakje liggen en gaat naar rechts af)*

JAN : *(op van rechts; laat de deur open; neemt de telefoon; ziet het pakje liggen, kijkt er verbaasd naar; kijkt eens achter zich, trekt dan zijn schouders op en stopt het in zijn jaszak)* Met Jan... Don Pedro? Verdomme, je speelt met vuur! *(kijkt om zich heen)* Gelukkig ben ik nu alleen... ja, alles is in orde... ik heb het... neen niet dat geld, dat weet je wel, maar die diskette. En laat mij nu met rust want de anderen zijn daar. *(Legt neer en werkt verder aan de computer)*

AN : *(binnen van rechts met Sarah)* ... en toen dacht ik om je er een plezier mee te doen. Ik heb dat voor jou netjes ingepakt en... waar legde ik dat nu weer? *(kijkt rond)*

SARAH : *(Kijkt ook rond en ziet het pakje op de kast liggen)* Daar ligt het! *(neemt het pakje)* Bedankt, An, Mike zal er van opkijken! Hij zal zijn ogen niet geloven.

AN : *(lachend)* Zeg maar de kost geven... *(beiden zitten neer aan hun bureau en beginnen te werken; het pakje laat Sarah op haar bureau liggen)*

SARAH : Weet je, wij kennen elkaar vandaag net één jaar.

AN : Wat vertel je daar? Wij zijn al vriendinnen van in de kleuterklas!

SARAH : Ik bedoel... Mike en ik. Ik denk van hem eens te verrassen met sportschoenen. Welk merk zou ik nemen? Nike of Adidas?

AN : Ik zou Nike nemen want weet je waarvoor Adidas staat?

SARAH : Geen flauw benul.

AN : *(lachend)* Alle Dwaze Idioten Doen Aan Sport!

SARAH : Oh, jij! Bij jou merk je niet eens dat Karel je de bons gegeven heeft! De jacht op ander wild is nu weer open! *(telefoon)* Met Sarah... ja... allemaal... alle drie? Nu, onmiddellijk? Maar de baas heeft ons niet verwittigd... vergeten? ... Ja dat is menselijk... goed... we komen.

AN : Wat gebeurt er?

SARAH : We moeten alle drie naar bureau 365 voor een briefing omtrent die procedure die we moeten volgen als we een dossier moeten opstarten met de computer.

AN : Ja, dat is weer typisch Belgisch, hé. Weet je nog, we moesten alle drie met een computer leren werken... kijk maar eens rond. Eén computer voor ons gedrieën. Eén mag er mee werken en wij hebben gewoon bureauwerk. Maar de bijscholing blijft. Kom, we offeren ons nogmaals op. *(Tot Jan die steeds blijft doorwerken)* Jan... Jan... *(tot Sarah)* Als die bezig is met dat ding, mag er een bom naast hem ontploffen, hij zal het nooit merken. Wacht, ik laat hem eens schrikken. *(Ze gaat achter Jan staan, neemt hem verleidelijk vast bij de schouders en geeft hem een kus in de hals)* Wat zegt mijn lieverdje nu?

JAN : *(schrikt)* Verdomme, mijn cursor is verschoven!

AN : *(tot Sarah)* Het is gelukt! Er komt beweging in. Hij is toch niet helemaal dood!

JAN : Stomme geit! Het is niet dat wat je denkt! Maar een cursor is toevallig dat knipperend tekenetje op mijn scherm.

AN : *(teleurgesteld)* Oh, ik kan toch nooit iets goed doen voor je. Kom Sarah, we zijn naar de 365. *(tot Jan)* En jij,... jij mag ook mee. Zonder je knipperend tekenetje! *(af naar rechts)*

SARAH : Jan, je weet toch nog wat ik je daarnet gezegd heb. Wees toch eens wat vriendelijker tegen haar. Ze heeft daarnet haar bons gekregen van Karel.

JAN : Ik geef hem geen ongelijk! Moest je een sigaret tegen haar houden, dan is ie al opgebrand vooraleer je er een trekje aan kunt doen!

SARAH : Ja, en als je te dicht bij jou staat, dan bevries je! Maar Jan... wees eens redelijk. Moest je haar beter leren kennen zou je heel anders over haar spreken. Kom, ga nu mee.

JAN : Waarom?

SARAH : Jij en je computer! Voor een briefing omtrent de procedure die we moeten volgen als we een dossier met dat ding (*wijst naar computer*) moeten opstarten.

JAN : Natuurlijk! Het is de baas die mij gevraagd heeft om daarover een briefing te geven.

SARAH : Dat is nog mooier! Verstrooide professor! Kom... (*trekt hem mee naar rechts*) meekomen!

(De scène blijft eventjes leeg; linkerdeur stilletjes open en Mike sluipt binnen)

MIKE : Gelukkig wist ik dat er vandaag een briefing was. Ja, waar heeft An die body gelegd? Sarah bracht me daarnet op een idee. Ze dacht wellicht dat ik vergeten was dat we vandaag al één jaar verkering hebben. (*kijkt overal rond*) Nu nog de maat van An weten en... (*ogen dwalen af naar bureau van Sarah*) Daar ligt het... verdorie ze hebben het weer ingepakt... Geen probleem... (*Zit neer en maakt het pakje voorzichtig los; als hij de floppy ziet is hij eerst verbaasd; denkt na... nadien ontzetting*) Verdorie... het is niet waar... Sarah en een diskette... waarom in cadeaupapier? Een geschenkje voor... mij? Wacht eens... (*Gaat naar de computer van Jan*) Gelukkig heb ik bij de rijkswacht ook met zo'n ding gewerkt. Potverdorie-nog-aan-toe! Gegevens uit de bestanden van de gerechtelijke diensten... maar het kan toch niet waar zijn... Sarah is een computerkraakster! En dan nog met zo iets! Wat moet ik daar nu mee aanvangen? Wacht, ik steek daar een stokje voor! (*Neemt uit de lade of ergens anders een nieuwe diskette en begint op de computer te werken; na een tijdje*) Wie dat schijfje in zijn handen zal hebben, zal niet weten hoe hij het heeft! Nu nog inpakken (*doet het met hetzelfde papier; legt het terug op het bureau van Sarah*) en deze... (*toont de originele diskette*), deze verberg ik ergens waar niemand hem kan vinden! (*af naar links*)

(lichtregie: alle lichten uit en onmiddellijk weer aan voor het volgende bedrijf dat direct start)